

1. deň: sv. Achácus

Počas nášho tábora sa zoznámime s viacerými svätými ľuďmi. Sú to Boží priatelia.

Na to, aby mohlo vzniknúť medzi ľuďmi priateľstvo, je potrebné, aby spolu trávili čas. Aby boli často spolu.

Čas, ktorý trávime spolu s Bohom niekedy nazývame modlitba. Preto sa teraz budeme tráviť chvíľu času s Bohom, budeme sa spolu modliť. :)

K Ježišovi pristúpil istý popredný muž, poklonil sa mu a povedal: „Pred chvíľkou mi zomrela dcéra; ale poď, vlož na ňu ruku a ožije.“ Ježiš vstal a šiel za ním i so svojimi učeníkmi.

Keď potom Ježiš prišiel do domu popredného muža a videl pískajúcich na píšťalách a rozrušený dav, povedal: „Odíďte! Dievča neumrelo, ale spí.“ Oni ho vysmiali. Ale keď dav rozohnali, vošiel dnu, chytil dievča za ruku a ono vstalo. A chýr o tom sa rozniesol po celej krajine. Mt 9, 18-26

Uzdravení Jairovy dcery

autor: Jindra Hubková

Jeden neveriaci starší pán, bývalý vojak, ateista, sa vybral k jednému známemu kňazovi. Dúfal, že mu pomôže vyriešiť jeho problémy s vierou. Nevedel pochopiť, že Ježiš skutočne vstal z mŕtvych. Nemohol uveriť, že Boh môže mať

rád ľudí, keď on ako vojak zažil toľko zlých vecí. Vybral sa na faru porozprávať sa s kňazom. Musel chvíľu čakať, lebo pán farár mal akúsi návštevu. Len čo ho kňaz zbadal na chodbe, vstal a s úsmevom mu priniesol stoličku.

Keď návšteva odišla, kňaz uviedol starého pána dovnútra a dlho sa rozprávali.

Postupne sa zo starého ateistu stal veriaci, ktorý prejavil túžbu vrátiť sa k Bohu a vyspovedať sa. Kňaz, spokojný, ale aj trochu prekvapený, sa ho spýtal: Povedzte mi, ktorý dôvod z nášho dlhého rozhovoru vás presvedčil, že Boh jestvuje a má nás rád, že Kristus skutočne vstal z mŕtvych?

Starý pán sa usmial a povedal: Presvedčilo ma to gesto, keď ste mi na začiatku priniesli stoličku, aby som nemusel čakať postojacky.

Niekedy naozaj netreba ľuďom hovoriť dlhé prednášky, ale stačí byť k nim ochotný a priateľský. Oni sa potom akoby sami zmenia k lepšiemu, ako ten starý pán v príbehu. Boh sa ich dotkne a to stačí... Animátor sa môže spýtať na nejakú udalosť počas dňa, kedy sa ich "Boh dotkol"...

V mene Otca...

Otče náš...

Každý môže povedať nejakú vďaku alebo prosbu.

Zdravas.. Sláva Otcu...

sv. Achácus, oroduj sa nás. V mene Otca... +

2. deň: sv. Tarzícus a sv. Agnesa

Ježišovi priviedli nemého človeka, posadnutého zlým duchom. On zlého ducha vyhnal a nemý prehovoril. Zástupy žasli a vraveli: „Také niečo sa ešte nikdy v Izraeli nestalo.“ Ale farizeji hovorili: „Mocou kniežaťa zlých duchov vyháňa zlých duchov.“
Mt 9, 32-35

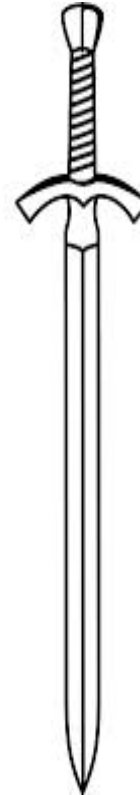
Sv. Agneska mala dvanásť rokov, keď podstúpila mučenie. Niektoré dievčatá v tomto veku neznášajú ani prísny pohľad rodičov a keď sa pichnú ihlou, plačú ako pri ťažkom zranení. A ona sa nezľakla krvavých rúk kata, nehybne stojí pred žalobcami. Keď ju proti jej vôli vliekli k pohanským oltárom, medzi ohňami vystrela ruky ku Kristovi a priamo pri pohanskej soche - modle znázornila Pánov kríž. Potom jej chceli obe ruky spútať do železných okov, ale nemali také malé putá, boli príliš hrubé a jej ruky tenké. Agneska nevedela bojovať mečom, ale vedela zvíťaziť.

Na miesto popravy šla ako Kristova nevesta, s hlavou ozdobenou nie natočenými vlasmi, ale úprimnou vierou v Pána Ježiša. Namiesto kytice bola ozdobená dobrými vlastnosťami, čnosťami.

Všetci okolo plakali, ona neplakala. Mnohí sa čudovali, že sa tak ľahko vzdáva svojho života. Všeci žasli, že už vydáva svedectvo o Bohu, hoci pre svoj nízky vek na súde ešte nemôže svedčiť o sebe.

Ako jej kat hrozil, aby ju zastrašil! Čo všetko jej sľuboval, aby ju presvedčil! Koľkí ju prehovárali, aby sa stala ich manželkou! Ale ona povedala: Chcem patriť tomu, ktorý si ma prvý vyvolil, Bohu. Na čo čakáš, kat? Potom vstala, pomodlila sa a sklonila hlavu.

Dalo sa vidieť, ako sa kat chveje, akoby bol odsúdený on; ako sa trasie ruka zabijakovi, bledne mu tvár od strachu pred cudzím nebezpečenstvom, kým dievča sa nebálo vlastného.

Agnesa dosiahla v jednej obete dvojaké mučenie: čistoty a viery. Je pannou aj mučenicou.

Už ste niekedy zažili, že vám pre vašu vieru, preto, že chodíte do kostola, hrozilo niečo zlé? Napríklad posmech atď...? V Evanjeliu sme počuli, že aj Ježiša osočovali, posmievali sa mu. Neprávom obvinili aj Tarzícia a Agnesku.

(môže sa rozvinúť malá diskusia...)

A možno niekto z vás zažil aj dajaké silné pokušenie, také nutkanie urobiť niečo, čo by mladý kresťan ako nasledovník Pána Ježiša nemal robiť, hovoriť, pozeráť... O takých veciach sa neradi rozprávame, patria väčšinou do spovednice...

V mene Otca...

Pane Ježišu, spolu so sv. Agneskou ňa prosíme, daj nám dosť odvahy, aby sme sa za teba nehanbili a dosť sily, aby sme vládali bojovať so všetkými pokušeniami.

Otče náš... *(Každý môže povedať nejakú vďaku alebo prosbu.)*

Panna Mária, kráľovná pani, prosíme ňa, ochraňuj nás, dievčatá aj chlapcov, aby boli hrdí svoju vieru v tvojho syna Ježiša a nehanbili sa žiť ako jeho verní nasledovníci. Pomhaj nám chrániť si aj našu čistotu, veď naše telá sú chrámom Ducha sv. Pomáhaj nám navzájom sa voči sebe správať s veľkou úctou. Amen.

Zdravas.. Sláva Otcu...

Sv. Tarzícus a sv. Agneska, orodujte sa nás. V mene Otca... +

3. deň: sv. Cyril a sv. Metod

Ježiš pristúpil k nim a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Choďte teda, učte všetky národy a krstíte ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.

A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ Mt 28, 18-20

Dve hlavy (rozprávajú spoločne animátori, rozdelia si úlohy)

V severnej Indii na brehu jedného jazera žil čudný vták, ktorý mal dve hlavy. Jednu na pravej strane a druhú na ľavej. Dve hlavy, ale jedno telo.

Keď raz poletoval a hľadal si niečo pod zub, očami pravej hlavy zbadal včelí plást. Vták sa naň hneď zniesol.

Ľavá hlava povedala: „Daj aj mne zobnúť.“

Pravá hlava o tom nechcela ani počuť. A všetok med vyzobala sama. Vtedy sa ľavá hlava zaprisahala, že sa pomstí. Keď sa vták potuloval nad lesom, vľavo zbadal horké bobule. Ľavá hlava ich zazrela prvá a aj keď vedela, že nie sú jedlé a že po nich bolí brucho, pozobala ich toľko, koľko mohla.

Hovorila si: „Aj keď ma to brucho bude bolieť, tá egoistická pravá hlava si to zaslúži, aspoň sa naučí podeliť sa so mnou, hlava jedna lakomá.“

O dve hodiny vták dostal prudké bolesti. Bobule boli jedovaté a vták zahynul.

Umreli obidve hlavy. Aj pravá, aj ľavá, lebo ani jedna z nich nemala rozum.

Ježie dobrodružstvo

Rodina ježkov sa v lete nastahovala do lesa. Počasie bolo krásne, bolo teplo a ježkovia sa zabávali pod stromami celý deň. Vystrájali na poliach blízko lesa, hrali sa na schovávačku medzi jahodami, chytali muchy, aby zahnali hlad a v noci podriemkávali na machu blízko brlôžka. Raz videli spadnúť zo stromu list: bola jeseň. Hrali sa, naháňali padajúce listy, ktorých stále pribúdalo. Noci už bývali chladnejšie. Na rieke sa začal objavovať prvý ľad. Na lístie napadol sneh. Ježkovia sa celý deň triasli od zimy a v noci nemohli ani oka zažmúriť, tak im bolo zima.

Aby sa zohriali, raz večer sa rozhodli, že sa k sebe pritulí. Ale hneď sa odtiahli,

celí dopichaní. Bojazlivo urobili nový pokus a znova si zranili ňufáčiky. A vždy, keď sa chceli k sebe priblížiť, stalo sa to isté.

Potrebovali nájsť spôsob, ako sa pritulíť. Vtáci sa zohrievali jeden od druhého, rovnako aj zajačiky, krtkovia a všetky ostatné zvieratá.

A tak pomaličky, opatrne sa k sebe približovali, dávali pozor na pichliače, až konečne našli správny spôsob, aby sa mohli bez zranení zohriať.

Vonku fučal severák, mrzlo, padal sneh, no múdri ježkovia sa mohli spokojne uložiť na zimný spánok.

Animátor vytiahne cukrík/ lízatko a opýta sa: “kto mi povie aký bol rozdiel medzi ježkami a hlavami, dostane toto sladké... (Výborne, X Y... pochváli ich) Ježkovia boli priateľmi, ale hlavy nie. Neznášali sa, a to ich oddeľovalo. A nakoniec kvôli tomu aj zomreli. Ale ježkovia, aj keď mali veľa prekážok, museli si hľadať potravu, naučiť sa priblížiť k sebe, aby sa mohli zohriať. Nakoniec sa im to vďaka priateľstvu, ktoré ich spájalo podarilo.

O ktorých sv. Si dnes hovoríme? sv. Cyril a Metod... Boli ako tie hlavy, či ako ježkovia? V čom podľa vás? (diskusia s deťmi o tom, ako sa C a M asi správali k sebe, ako k ľuďom, kniežatám, Slovanom, pápežovi, ako splnili Ježišov príkaz, ktorý sme počuli v Evanjeliu... Ako ich môžeme napodobňovať?)

V mene Otca...

Ježišovi apoštoli sa chceli viac spojiť s Bohom, tak ich naučil túto modlitbu: Otče náš...

Ak je na to atmosféra, kto chce, môže povedať nejakú vďaku alebo prosbu...

Zdravas.. Sláva Otcu...

sv. Cyril a Metod, orodujte sa nás. V mene Otca... +

4. deň: sv. Fantíšek a sv. Klára

Ježiš povedal svojim apoštolom: „Chodte a hlásajte: ‚Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.‘ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. Mt 10, 7-8

Príbeh (môžu ho aj zahrať animátori formou scény)

Jeden človek púšti medzi dunami a skalami stratil orientáciu a zablúdil.

Po niekoľkých hodinách neistého blúdenia pod žeravým slnkom mal vyschnuté hrdlo a páľivý smäd. Opustili ho sily, aj odvaha.

Vyčerpaný sa schúlil pod skalou, kde sa zbíhalo niekoľko ciest, ktoré sa strácali v diaľke. „Vodu!“ šepkal slabým hlasom.

Šiel okolo lekár, ktorý sa preslávil veľkými objavmi. Keď ho zbadal, začal ho poučať: „Chlapče, nezabúdaj, že tvoj organizmus potrebuje denne aspoň dva litre vody. To ňa zachráni. A nie to protivné svinstvo, tie umelé nápoje, čo stále pijete.“

Po ňom tade prechádzal vedec a láskavo mladíkovi vysvetlil, že H₂O je zázrak molekúl, ktoré sa spájajú a tak vytvárajú veľmi užitočný prvok.

Po ďalšej ceste prišiel kňaz a začal mladíkovi kázať o tom, že jeho túžba je oprávnená a že voda, po ktorej túži, by mu mala pripomenúť čosi omnoho vznešenejšie.

A objavil sa tu aj opilec s fľaškou alkoholu a posmešne ho uisťoval, že pijatika je lepšia ako voda.

Zrazu prichádza akási skupina detí s veľkými batohmi, niektoré z nich už od vyčerpania nevládali, ale ostatní ich povzbudzovali a pomáhali im. V tom si všimli toho človeka. Hneď pribehnú k nemu, dajú mu vodu na ktorú už toľko čaká, zachránia ho a zoznámia sa s ním. Cestovateľ zistí, že sú to deti z tábora od saleziánov. ;)

Tieto deti boli určite zmorené nejakou saleziánskou túrou, bolo ich veľa a určite aj meškali. No predsa sa pri tom smädnom človekovi zastavili. A čo taký vedec. Ten si celý deň sedí v laboratóriu a vymýšľa všelijaké veci. Ani tí ostatní mu nepomohli... Ale deti, hoci aj unavené, boli k nemu priateľské a pomohli mu.

Takí môžeme byť dnes aj my. Priateľskí ku všetkým okolo, aj v skupinke. Buďme k nim ochotní a pomáhajme si navzájom.

Nejaký sympatický animátor skočí rozprávačovi do reči :)

Čo je to byť priateľský?

Rozprávač zavolá pár detí aby odpovedali. Spomenie sa niečo aj s ochotou. (Deti boli ochotné pomôcť aj keď mali dosť.) Na aký úryvok zo Sv. Písma sa vám tento príbeh podobá? (milosrdný Samaritán...)

V mene Otca...

Pane, pomôž aj nám dnešný deň mať ochotné a priateľské srdce pre našich kamarátov.

Prosme si o tom aj v tejto modlitbe: Otče náš...

Ak je na to atmosféra, kto chce, môže povedať nejakú vďaku alebo prosbu...

Zdravas.. Sláva Otcu...

sv. František a sv. Klára, orodujte sa nás. V mene Otca... +

5. deň: bl. Sára Shalkáziová a sv. František Saleský

Peter povedal Ježišovi: „Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou. Čo z toho teda budeme mať?“

Ježiš im povedal: „Veru, hovorím vám: každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.“ Mt 19, 27,29

Kto z vás vie, ako sa volá náš košický otec biskup? ... (Bernard Bober) A pomocný biskup? (Stanislav Stolárik) A kto vie, kde je mesto Ženeva? Tam kedysi žil biskup František Saleský. Mimochodom, podľa neho majú saleziáni meno. Ľudia ho mali veľmi radi. Prichádzali za ním s otázkami, ako sa majú modliť. On ich naučil veľmi zaujímavý spôsob. Vymyslel strelné modlitby. Viete, aké to sú?

Predstavte si, že sa plavíte loďou po mori. Je nádherný deň, pred loďou plávajú delfíny, idylka... Po nádhernom západe slnka prišla tmavá noc. A vtedy sa stalo.

Bolo už okolo polnoci, keď zrazu všetci na palube pocítili prudké trnutie. Náraz bol taký silný, až všetci popadali. Veľa vecí na palube sa rozbilo. Loď narazila na podmorské skalisko! Začala sa potápať! Kapitán lode vydal rozkaz spustiť záchranné člny. Naskákali do nich pasažieri aj posádka. Nikoľko ľudí vypadlo do mora, ostatní sa snažili vytiahnuť ich z mora do člnov.

Po niekoľkých minútach sa loď potopila a zmizla v hĺbinách oceánu. Všetci sedeli v člnoch, bola tma... Čo teraz? Čo by ste robili? (*veslovať, kričať, spať, počkať do rána...*) A viete, aký rozkaz vydal kapitán?

V každom člne bola pod sedačkami zvláštna vodotesná skrinka. Co v nej bolo? (*deti hádajú...*)

Boli tam signálne pištole. Svetlice. Podobné, aké sa vystreľujú na Silvestra. Kapitán nabil pištoľ a vystrelil. Svetlica vyletela veľkým oblúkom, krásne svietila a pomaly niekoľko sekúnd padala do mora. Hneď potom vystrelil ďalšiu. Vystrelil asi 10. Viete, čo sa stalo potom? V diaľke na inej lodi nočná hliadka uvidela svetelné signály, zalarmovala pobrežnú stráž, tí vyslali záchranné vrtuľníky aj záchrannú loď. Všetci sa zachránili.

Strelné modlitby sú tiež akoby také výstrely do neba. “Pane Bože, tu som!” Môžu to byť kratučké prosby, vďaky, odposenia. Napr. “Pane, pomôž., Zmiluj sa, Pane, odpusť mi, Pane, vďaka Ti... atď... Dávame nimi Pánu Bohu najavo, že vieme, že je tu. Blízko pri nás. Skúsme sa dnes počas dňa modliť takéto strelné modlitby. Len tak jednoducho, potichu. Animátori to môžu počas dňa viackrát pripomenúť... :)

Teraz sa vo chvíľke ticha môže každý sám v srdci pomodliť dajakú svoju strelnú modlitbu. (Animátor sa po chvíli môže pomodliť za všetkých aj nahlas...)

Bl. Sára Shalkáziová a sv. František Saleský, orodujte za nás. V mene Otca...